

ex aliquo juris defectu, aut dispositione, cum executio- rem, cuius vices gerit, pariter pati defectum, non est dubium, quoniam infecta primitiva, infecta censetur etiam derivativa, ut per cap. cum quid prohibetur, de regul. jur. dicit Tiber. Salustius in praxi auditor. Camera 35 lib. 2. cap. 18. num. 8. arboris enim ramus majores vires non habent, quam a radice susceperint. Bal. in leg. 1. ff. de Senator ubi dicit quod extincta radice, ramus ex- 36 siccare oportet, & infecta radice, inficiuntur & pal- mites, text. arg. l. unica mare, & in l. 3. C. de bonis ma- ter. l. D. Marco. C. de questionibus quomodo enim pos- 37 sunt rami pullulare, si radix infecta, seu extincta esset, l. maximum vitium, C. de liber. prater. l. fin. C. de nupt. aut. de heredib. ab intest. venien. §. si igitur defunctus el. 2. vers. ex divers. collatione 9. Cervant. in leg. 9. Tauri, n. 8. & in l. 9. num. 75. & iterum num. 207. nemo enim plus 38 juris in alium transferre potest, quam sibi competere dignoscatur, d. l. nemo plus ff. de regul. juris concordantis, & hoc facit argumentum Rota teste Pu. eo decif. 240. lib. 3. ubi dicitur, quod facti causa avocatione a mandante, ita ut alterius non queat procedere, & forti- 39 orem intelligitur avocata ab eius delegato compulsore in partibus, ita ut insuper procedere non possit; quam vide omnino. 40 Ex quibus omnibus una erit facienda in hac mate- ria iudica, seu probabilis conclusio, ut appellationi ab executore, sive mixto, sive mero, non admittente exceptionem defectus potestatis suae, sive superioris mandantis, non deferente interjecta, vim facere de- clarari in tribunalibus, tum quia procedit nulliter ex- ecutor carens potestate (ut late probavimus supra cap. 3.) tum etiam, quia non admittit exceptionem ad- mittendam, quod est excessus, ut cap. seq. late apparebit. 41 Quam conclusionem communiter practicatam vi- demus quotidie in supremis tribunalibus, non solum quando acta adeuntur per viam violentiae, sed etiam quando per viam querelae alicujus iudicis commissio- nis seu executoris, sive a Curia Regia, sive aliunde mis- si, excedentis a sua commissione, quia in omnibus cau- sis inspicitur statim sua potestas ex delegatione, & po- testas ejus a quo missus est, an casum illum possint de- mandare, & ad se pertinere, & hoc jure utimur. 42 Ex qua conclusione, & ex hacenus in ejus compro- bationem cumularis illud primo loco infero, quod cum exequatur ante presentationem, & intimationem literarum executorialium sibi factam; tunc non possit ea- rum facultate, ac careat potestate, ac jurisdictione ex- mox citandis, appellationi ab eo interjectae non de- ferens vim facere declarabitur, & quod ante litera- rum presentationem, & intimationem non possit ex- ecutor uti facultate, nec procedere ad executionem ea- rundem, tenet Rota decif. 793. in antiquis, & decif. 242. & decifion. 458. novis. Dominicus in cap. eam te, in fin. de rescriptis. Felinus in cap. sciscitatus vers. limita hanc partem rescripse. Roma. consil. 353. vers. quoad tertium, Bal. in rub. qui succession. feud. vers. executores vero, Philip. Franc. in cap. super eo, el. 2. vers. & ita etiam tenet Rota de appell. Felin. in cap. eam te, de reso. & idem in cap. fin. vers. quoad 3. de presump. Aymon. consil. 134. num. 22. vers. septimo dico. Staphileus in tractatu de literis gratiae & justitiae, vers. nova forma est. Nicol. Millis in reper. verbo gratia Apostolica. Bellame. decif. 110. vers. circa tertium dubium usque ad fin. Gomez in tractatu mandati de providendo, n. 138. Callan. cons. 10. vers. item hinc, tenent Canonista, & in vers. ex quibus. Cal- liador. decif. 8. de rescrip. spolia n. 12. alias de causa post. & propr. fol. mibi 137. Puteus decif. 275. n. 3. l. 3. quod in utroque executore tam mero quam mixto procedit, & de hoc etiam in specie probant, Gomez in d. tract. mandati, de providen. n. 138. Staphileus de li. gratiae & justitiae, vers. nova forma est Ant Gabriel. commun. conclus. lib. 2. tit. de executione rei jud. concl. 3. n. 1.

Quae quidem doctrina universaliter etiam vera est in quolibet alio delegato iudice qui non recipit potesta- tem, exercitium, nec jurisdictionem ante commissionis praesentationem, ita docet gl. in cl. in verbo, receptis de procurat. Joan. And. in cap. eam te, in fin. vers. item quod a tempore de rescript. Bart. in l. multum, vers. & hac sunt utilia ad questionem, ff. de condit. & demonstr. Rota in no- vis, decif. 242. vers. delegatus enim, & decif. 145. vers. sed illud quod facit in novis. Marian. Socin. in tract. de citat. art. 20. in 6. q. prin. Callad. decif. 8. n. 12. de rescrip. spol. Archid. in c. si is cui in prin. ibi sumpto argumento & a contrario sensu, de offic. deleg. in 6. & in c. is cui in prin. de procurat. l. 6. Hostiens. in c. ex conquestione, vers. quis- que a iudicibus de rescrip. spol. & ibi Ancar. vers. venit ad questionem. & ibi Card. in fin. vers. in glos. fin. ubi Ab. n. 10. & Anton. de Butrio vers. Hostiensis sic concludit. Bal. in l. falsus, vers. sed pone quod causa C. de furtis, idem Bal. in l. ejus qui in provincia, vers. sed dubitatur de pro- curat. ff. si certum petatur. Rom. in cons. 353. vers. quoad tertium Dominicus in c. 1. §. 1. vers. nota quod iudex, de off. deleg. in 6. Philip. Franc. in c. super eo el. 2. vers. ultimo tenementi de appell. & ibi Decius n. 12. vers. ultimo nota. Bil. in l. mandatum, vers. & nota quoad Petrus. C. manda- ti, & in l. ea que vers. etiam notandum: C. de tempor. in integ. rescrip. idem Bal. in l. 3. §. si quis impetraverit, vers. sed contrarium est verum, ff. quod quisque jur. & in l. sed & si de sua, §. 1. vers. & hac determinatur, ff. de acquir. her. Roma. l. absent. n. 3. & seq. ff. de donat. Felin. in cap. sciscitatus vers. limita hanc partem de refer. & in c. ceterum vers. adde pro Regul. eod. tit. Nicol. Millis in reper. verbo, iudex delegatus ignor. Callan. 10. n. 18. Angelo in l. cum furiosus, vers. & est argumentum, ff. de iud. Aret. in d. l. sed & si de sua, vers. ex his inferunt, ff. de acq. hered. ubi dicit, quod non sufficit commissionem esse praesentatam, nisi etiam sit a commissario accepta, ut etiam tenet Guido Papae q. 286. Felin. in cap. cum. ex offi- cibus vers. pro quo vide de prescrip. Bal. in l. eam qui in vers. quarto, quero, ff. de iuris. omn. jud. Paul. de Castro in l. cum furiosus vers. quod nota, quia per hoc, ff. de iud. Ant. Gabriel. l. 2. commun. concl. tit. de executione rei iudicatae, con. 3. n. 4. quem n. 6. vide post Felin. in d. sciscitatus, vers. limita hanc partem de reso. & Papazo, dicentem hoc procedere etiam si executor sciat facultatem sibi compe- tere, sed nondum sint litera sibi praesentata, ad quae circa hunc articulum cofage quoties necessitas impulerit. Pariter & secundo ex supra dicta conclusione, & resolutione fundata infero, ut appellationi interpositae ab executore dato cum termino limitato, & assignato in sua commissione, & post terminum finitum proce- dente ad ulteriora ut licet: si non defecerat, vim fecisse manifestam, S. natus declarabit, cum post illud tempus desinat esse executor, & iudex caret mandato, & juris- dictione; omniaque quae ab illo gesta sunt acta, irrita sunt, nulla, & a privata quadam persona confecta, text. est in c. de causis, off. deleg. l. 2. §. si iudex, ff. de iudic. optimus text. in leg. si ex pratoriano 3. C. de executor. & exactoribus ubi executor datus ad exigendum debitum cum termino limitato, post illum in executione, & ex- actione repertus, vinculis ferreis ligatus ad superio- rem mittendus, ut ejus excessus coequeat, juncta etiam l. contra nostra C. eodem tit. Sebastianus Vantius in tract. de nulli. ferrent. ex defectu jur. deleg. num. 99. & 100. & facit pro hoc, quod dicunt Socin. in l. mul- tum interst. vers. secunda conclus. ff. de condit. & demonstr. Alexand. in l. sed & si de sua, ff. de acquir. hered. Ant. Gabr. commun. conclus. l. 2. tit. de executione rei iudica- te, concl. 3. num. 18. quod etiam si prorogata sit ejus jurisdictione de tempore ad tempus, si tamen ignoret 48 executor, actus ab eo gesti, antea quam sibi de proroga- tione constet, irriti sunt, & nulli, ubi etiam Vantius affirmat, quando commissio sit a delegante collata in tempus, quo ipse delegans non esset futurus iudex, & quo

quo carebit potestate, juxta tex. in l. cum qui ff. de iuris. omn. jud. cui alie possunt etiam leges applicari. Tercio & ultimo ex supra dicta resolutione deduci- tur, quod cum iudex superior, qui sententiam tulit, non possit eam exequi, pendente legitima appellatio- ne ab illa interponendam, quia per eam suspensa est ejus potestas, & jurisdictione, non solum, de app. in 6. toto tit. ff. nihil novari appellatione pendente, Vincent. Caroc. in tr. de except. exceptione 44. n. 74. prope fin. & vide supra c. 1. n. 32. Pariter est dicendum, ut executor, cui executionem ejus commisit faciendam, ejusdem defectus potentia particeps intelligatur, ex iuribus & auctoribus superius adductis, vers. quoniam potestas a num. 30. & sur- sum, & non potest quis per alium facere, quod non potest per seipsum, ex juris regula, potest quis, de Reg. jur. lib. 6. imò non executor, sed mandans ipse exequi- tur, Berol. in cap. quoniam, Ab. num. 112. de off. deleg. Me- noch. de arbit. lib. 1. quest. 3. n. 4. vers. idem dico fol. 378. Bald. in addition. ad Specul. tit. de executione rei jud. vers. sen- tentia lata ab uno. Guillelmus de Cunis in l. si pater, ff. de manumif. vind. Berach. in reper. verbo, execut. n. 51. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 3. littera E, conclus. 478. n. 1. quia executor est veluti causa instrumentalis, quae nihil disponit. Aret. in §. cum autem impubes, n. 6. in fin. in fin. de adopt. & qui per alium facit, est perinde ac si faciat per seipsum, ex regula juris. Actus siqui- dem non attribuitur exequenti, sed mandanti Rota dec. 167. num. 2. part. 2. divers. Petrus Sard. decif. 8. n. 23. & 24. & decif. 292. n. 9. & in tract. de aliment. tit. 7. q. 38. n. 52. Et ideo quemadmodum iudex mandans vim facit, non deferens appellationi interjectae ab hujusmodi execu- tionis commissione, juxta ea quae exacte dixi supra hoc lib. 4. cap. 1. a. num. 32. vers. & prima ratioabilis, & c. quia vim vi addi; ita etiam hujusmodi executor hoc casu, etiam de facto potest impediri ne exequatur, bonus text. in l. defensionis facultas, C. de jure fisci Abb. in c. 1. col. penult. & in de off. ord. Bart. in l. divinus, ff. de iudicibus. Oldradus consil. 89. Grammat. consiliorum civi- lium 109. n. 5. Felin. in c. si quando, de off. deleg. Mart. de iuris. d. 1. part. c. 51. a. n. 35. faciunt quae exactissime Ma- rant. in disp. 1. a. n. 18. cum pluribus seqq. ac ideo multo magis per remedium juris, scilicet appellationis, & nul- litatis, quare si ab executore non admittente hujusmo- di potestatis sua defectus exceptionem, nec superse- dente appellationi interpositae, vim fieri manifestam, declarabitur. Pro quo facit insuper quod dicit text. in c. quando, de rescript. quod quando Papa rescribit alicui, ut aliquid injustum exequatur, potest ille non exequi, & contra- venire literis Apostolicis, si illud, quod jubetur, appa- ret injustum, & debet rescribere Papae, & expectare se- cundam provisionem, ubi dicit Abb. procedere, etiam si in mandato Papae sit poena excommunicationis, & dicit not. gl. in l. puniri C. si contra jus, vel uri. quod non de- bent timere miseri Fratelli veritate sectari, & literis Principis non obedire. Idem dicit gl. in vers. nuntiant, in §. deinde, in auth. de manda. Princip. ex quo inferat & argumentatur & bene. Maran. disput. 1. num. 16. in fin. Si ergo ipsi Principi injusta jubenti, non est obediendum, quanto minus ejus delegato; aliter ergo majorem po- testatem haberet executor, quam mandans, a qua sua defluit; & foret monstruosum, ramos pullulare radices infecta, juxta quae late dixi superius, foretque hac via aperta porta fraudibus, si permetteretur executori ejus exequi sententiam cui personaliter executio facienda prohibetur, quod nullo jure permittendum est, & sic attentatis, contra quem exequitur, ut sit nondum appellaverit a sententia, quia nondum sibi fuit intima- ta, interponat appellationem simul coram executore

cum protestatione illam praesentandi coram superiore, cum adeundi desit nunc sibi facultas, dummodo venit ad notitiam suam sententia lata contra se, petensque ab executore, ut superfedeat interim, dum de hoc cog- noscit; ad effectum rescribendi & superfedendi in- terim. Diximus superius executores executorialium ca- 60 rere potestate ante commissionis praesentationem, illis etiam potes addere, quod licet executor gratiae acqui- rat jurisdictionem a tempore datae, illam tamen exer- cere non potest ante praesentationem, & receptionem litterarum, cap. super eo, 2. de appellat. latissime & ac- curate cum magna Doctorum caterva, ampliationibus, & limitationibus, nec non concordia Doctorum & opi- nionum, videre poteris Anton. Gabriel. lib. 2. commun. opinion. tit. de executione rei iudicatae, conclus. 3. per totam. Molin. de justitia & jure, 3. tom. disput. 599. num. 2. plene etiam per Nicolaum Garciam tr. de beneficiis 6. part. c. 2. a. n. 7. cum pluribus seqq. tom. 1. Marquel. tractatu de com- miss. 1. part. c. 3. n. 42. folio mibi 32. quod debeat fieri 61 praesentatio litterarum originalium, vel alias authenti- carum, nec sufficit, tranlumptum factum a notario, seu subscripta. Vide Garciam ibi n. 16. cum seqq. ub bene explicat. Et quod procedat generaliter in quolibet iudice de- legato, ut pariter ante praesentatas literas delegatorias non habeat exercitium jurisdictionis, tenet gloss. in clem. 1. in verb. receptis, de proc. Joan. Andr. in c. eam te, in fin. vers. item quod a tempore de rescript. idem voluit Bart. in leg. multum, vers. & hac sunt utilia ad questionem, ff. de cond. & demonstr. Rota in novis decif. 242. vers. dele- gata enim, & decif. 143. vers. sed illud, quod facit in novis. Maria. in tract. cit. vers. & si delegatus, alias art. 20. in 6. q. prin. Callad. decif. 8. num. 12. de rescrip. spol. Arch. in cap. si is cui in prin. ibi sumpto arg. a contrario de off. del. in 6. & in cap. is cui in prin. de procur. in 6. Hof. in cap. ex con- questio vers. qui quam a iudicibus de resp. & ibi Anch. vers. venio ad questionem, & ibi Card. in fin. vers. in gl. fin. & ibi Abb. num. 10. vers. & hinc sumpta occasione, & ibi Anton. de But. vers. Hostiensis sic concludit. Bal. in l. falsus, vers. sed pone quod causa, de fuer. Bal. in l. ejus qui in provinciam, vers. sed dubitatur, de procur. ff. si cert pet. Rot. consil. 353. vers. quoad tertium. Domini. in cap. 1. §. 7. vers. nota quod iudex de off. delegat. in 6. Fran. in c. super eo el. 2. vers. ult. tenementi de appell. & ibi DD. n. 12. vers. ulti- mo nota Bal. in l. 1. C. ut lit. pendent. vers. adde, id quod, & in l. mandatum vers. & nota quod Petr. C. mand. & in l. ea que vers. est etiam notandum, C. de temp. in integrum rescrip. Bal. in l. 3. §. si quis impetraverit, vers. sed contrarium est verum, ff. quod quisque jur. & in leg. sed & si de sua §. 1. absent. n. 5. & seq. vers. & determinatur haec. Roman. in l. absent. n. 5. & seq. vers. & determinatur haec. ff. de donat. Felin. in cap. sciscitatus, vers. limita hanc partem de refer. & in c. ceterum, vers. adde pro regula eod. tit. Mill. in verb. iudex delegatus ignorat. Callan. consil. 10. n. 18. Angel. in l. cum furiosus, vers. & est argumentum, ff. de iud. Aret. in l. sed & si de sua vers. ex his inferunt, ff. de acq. hered. late cum ampliationibus & limitationibus profes- quitur Ant. Gabr. commun. concl. lib. 2. concl. 3. a. n. 3. cum seqq. tit. de exec. rei jud. ubi n. 4. post Aret. ubi supra, di- cit communem, subdentes quod non sufficit literas esse praesentatas, nisi etiam sint acceptatae, Guid. Pap. q. 286. Felin. in cap. cum ex offi. vers. pro quo vide de prescrip. Bal. in l. cum qui, in vers. quarto quero, ff. de iuris. omn. jud. Paul. de Caltr. in l. cum furios. ver. quod nota quia per hoc, ff. de re jud. Quod procedit, etiam si sciat, facultatem sibi com- petere, sed nondum sint literae praesentatae, Fel. in c. scif. citatus, vers. limita hanc partem de rescrip. & post Paz tenet Gabr. ubi proxime n. 6. ubi alias ampliationes, & li- mitationes ponit, & late prosequitur videndus. Ulterius notanda sunt pauca, ea tamen utilia ad 63

executionem iudicis requisiti spectantia, illo prius obiter supposito, quod si res, super qua facienda est actualis executio, vigore rei iudicatae ab uno iudice latae, sit sub alterius iudicis territorio, districtu, jurisdictione, ab isto facienda est, ad requisitorias tamen literas illius iudicis, qui sententiam tulit, text. est expressus *auth. de exhib. rei §. si vero*, & *in auth. ut differant. iudic. l. 1. tit. 7. p. 3. l. properand. §. si autem res. C. de iud. in l. à D. Pio. §. sent. Roma dictam. ff. de re iud. quam late exornant, & ejus materiam tractant Covarr. *pract. quest. cap. 10. n. 7.* per totum, ubi idem tenet per identitalem rationem in contractu paratam executionem habente, quando fieri debet coram iudice contractus, ut in utroque probat, & amplificat Paz *in prax. §. p. tom. 1. cap. 2. à n. 5. cum seqq. fol. 101.* per notata in *cap. Rom. §. contrahentes de for. compet. lib. 6.* tenent plures relati ab Af. in *prax. §. 3. 1. cap. 9. n. 2.* Avend. *tit. de las excepciones. n. 9. & respons. 22.* Orosc. *in l. si convenerit. n. 9. ff. de jur. om. jud. gl. 2. 3. tit. 1. 1. p. 5. Azeved. in l. 1. tit. 2. 1. lib. 4. recop. num. 54.* Anton. Mall. Gall. *in forma obligat. Camer. part. 3. quest. 1.* late etiam & bene in utroque casu Rod. Xuar. *in lect. l. post rem. in declar. l. Reg. quest. 5.* incipit circa iudicem videndum *fol. mibi 349.* post Bart. Bal. Salicet. Paul. & alios *in d. §. sentent. Roma.* post plures alios, ejus additionator Valdez, pulchre etiam per Joan. Ferrar. *in pra. in form. execut. sent. diffini. à n. 13. fol. 277.* ubi post Cynum & alios, & similiter Roder. Suar. distinguunt, ut hoc procedat, quando petitur executio iudicis officio, secus autem quando petitur actio in factum, quia actio ubique exerceri potest, quos vide & omnes pro materia executionis factae per literas requisitorias, late etiam Gratian. *disceptat. foren. cap. 146. per totum*, ubi late, an iudex requisitus excedat, non exequendo secundum statutum iudicis requirentis. Rebuff. *in tract. de licet. requisit. à num. 25.* & supra per totam *in commentar. tom. 2.* late hunc articulum examinat post plurimos quos citat Vincent. Carocius *tractatu de except. excom. l. 2. q. 30 à n. 7. cum seqq.* Carol. de Tapia *de comp. jur. Regn. Neapol. tit. de execut. sent. rubr. 41. r. 1262. num. 4. fol. 126. lib. 3.* ex a Crpan. *ad stat. Mediola. cap. 8. & alii.**

66 Circa quod nunc primò quæro, an literis requisitoriis ad huiusmodi executionem faciendam solemniter expeditis, iudici, ubi res sita, destinatis, & anteaquam iste iudex requisitus inceperit, iudex requirens obiit, vel officio publico functus, vel privatus est, an poterit iudex requisitus dictas literas exequi, & effectui mancipare? In qua difficultate, & controversia affirmativè respondendum erit, ut etiam post mortem requirentis defectum, aut privationem officii teneatur requisitus exequi, per text. *in l. fundi venditor, §. ult. ff. de acquir. poss. cap. si super gratia de rescrip. exactè, & dilucidè examinat, & comprobatur Covarr. *pract. quest. cap. 11. à n. 1.* quem omnino vide.*

67 Pro quo communis stat sententia, quod si nuntio fuerit à iudice demandarum, ut aliquem inducat in possessionem; mortuo etiam iudice, nuntius possit mandatum exequi, docent B. *in l. more n. 6. ff. de iurisd. omni. jud. sequitur Roma. consil. 202. n. 3.* Imol. Aret. *in d. l. fundi venditor, §. fin. ff. de acquir. poss. & ibidem Alexand. n. 5.* Felin. *in cap. relatum n. 8. & seqq. de off. deleg. quam opinionem communem etiam profitentur Ill. in d. leg. more. n. 62. ff. de iur. om. jud. & Covarr. *de cap. 11. n. 2. vers. secundò hoc ipsum probatur. Gratian. in discept. foren. tom. 4. cap. 783. n. 19.* Card. Manr. *in tract. de tacit. & ambig. convent. lib. 7. tit. 23. n. 49. & 50.**

68 Quod comprobatur autoritate Pauli, Angeli, Aretini, & aliorum *in d. l. fundi venditor. §. fin.* qui expressim asserunt, non extingui morte mandantis etiam re integra mandatum, quo iudex, qui sententiam tulerit, ejus executionem alteri commiserit: sequitur Covarr. *ubi supra sub num. 1. ante fin. vers. quarto eadem sententia.*

Pro qua opinione est tex. optimus *in auth. ut nulli ju- dicum, §. hoc verò jubemus vers. si vero*, quo dicitur, ut iudex, qui est successor alterius iudicis, debent adimplere mandatum factum ejus prædecessori, prout ejus prædecessor tenebatur.

Et quia cum iudex, qui talit sententiam, ex debito & necessitate officii teneatur illam exequi, sequitur, ut mandatum sic ex causa necessaria quod quidem morte mandantis non expirat, ut per d. *leg. fundi venditor, §. fin.* tenent communiter omnes citati Doctores, & latius Mantica *à num. 45. cum seqq. qui à n. 16.* congerit plures, & diversos casus, quibus mandatum morte mandantis non extinguitur, vide etiam Gratian. *ubi proxime d. cap. 783. à n. 9. & supra*, quare iudex requisitus, nec alius minister hoc casu exequentes morte, vel remotione mandantis subsequata re integra, nec excessum, nec vim commississe dicentur.

Secundò quæro, an iudex requisitus possit cognoscere de dominio, & possessione rei, super qua executio facienda est. Et videtur quod non, ex supradictis à prin. hujus capituli, quod executor merus non potest de aliqua exceptione pertinere, ad executionem sententiae cognoscere regulariter dicimus plura *infra cap. seq.* sed iudex requisitus dicitur merus executor, & nudus minister. ut probant Joan. Ferrar. *in pract. in for. execut. sent. diffi. sub n. 14. fol. 277.* tenet etiam Gratian. *in disceptat. foren. cap. 146. n. 7.* & ita intelligendi sunt Paz *in prax. §. p. tom. 1. c. 2. n. 10. fol. 101.* Covarr. *in pract. quest. cap. 10. sub n. 7.* ad med. dum simpliciter dicunt, hunc iudicem requisitum esse executorem sententiae, & decreti iudicis requirentis, sicuti in executione late sententiae fieri debet, & expressè tenet ipse Covarr. *in pract. quest. cap. 16. n. 5.*

Quod quidem licet de juris rigore verum sit, tamen ex æquitate concors est omnium opinio, in re hac sufficere tertio oppositori, coram executore iudice requisito proponere, & allegare, res, & bona, in quibus sit executio, propria esse, nec debere in illis fieri executionem, cum alias possit executor cuilibet tertio oppositori, & contradicitori injuriam facere, qui non ita facile posset ad iudicem requirentem accedere, cum fortè is longè absit à loco executionis, prout contingit frequentius in his executionibus, quæ sunt per requisitorias literas; semper enim sit extra proprium territorium, ira considerat ex hac ratione Covarr. *pract. quest. cap. 16. num. 5.* & post Bart. & Salicet. tenet Menoch. *de a. hier. jud. quest. 38. num. 8. & n. 16. lib. 1.* Octav. Cacher. *in decis. Pedemont. 18. n. 14.* Ludov. à Peguer. *in decis. civil. 138. per tot. Azeved. in l. 6. tit. 17. lib. 4. recop. n. 7. & 8.* Cancer. *variar. resol. cap. 2. de iur. om. jud. n. 247.* Audiendus tamen non est Cevall. (quem post hæc vidi) *in tract. de cogn. per viam viol. 2. part. quest. 16. num. 46.* qui hanc doctrinam voluerit extendere ad quoslibet executores meros etiam non ordinarios requisitos. Sed fallitur, quia repugnant omnia juris principia, quæ docent, meros executores nullo modo posse admittere, nec cognoscere de qualibet exceptione, ut hætenus hoc cap. & seq. diximus. Et quia omnes hi Doctores loquuntur limitatè in iudice requisito de æquitate, & speciali ratione, scilicet, quia frequentius iudex requirens longè degit, ubi non ita facilè adiri potest absque magna injuria oppositoris. Quæ ratio non militat in nuntio, qui intra territorium iudicis, sententiam ferentis, exequitur, quia facilis patet aditus; & ita tenendum est constanter ex hucusque dictis in hoc cap. seq. circa quæ vide etiam *infra cap. 7. à n. 41. cum seqq. & ibi dicta limita*, ut in hoc casu speciali.

CAPUT VII.

Ab executore rejiciente legitimas exceptiones executorialium executioni oppositas, & admittendas, seu etiam admittente rejiciendas, an & quando appellationi interjectæ vim faciat non deferens, ut qualiter excedat, cognoscatur.

SUMMARIUM.

- 1 Exceptiones executorialium executioni convenientes legitima dicuntur, & ut admittenda.
- 2 Legitimum dicitur, quod à lege recipitur, & approbatur.
- 3 Exceptiones dicuntur non legitima, quæ à lege reprobandantur.
- 4 Executor excedit, non admittens legitimas exceptiones executionis nature congruas.
- 5 Ab executore non admittente legitimas exceptiones tanquam excedente, appellatio habet utrumque effectum.
- 6 Quod idem locum habet in executione instrumenti garantigati, quia parificatur à jure.
- 7 A rejectione exceptionis in executione incedentis appellatio est necessaria, aliàs transit in rem iudicatam.
- 8 Executor litterarum pensionis rejiciens exceptiones legitimas incompetencia, surreptiois, aut ortas ex ventre gratia, excedit, & ex hoc capite appellatio utrumque habet effectum.
- 9 Exceptiones minus legitimas rejiciendas admittent executor excedit, ex hoc capite appellationi ut licite deferendum est.
- 10 Executor admittens exceptiones non admittendas, detrahit juri privilegiato partis, hoc est, juris exequendi, tamque privatis beneficio juris communis, ob quod datur appellatio.
- 11 Gravamen sat præjudiciale dicitur, quo impeditur via executiva competens.
- 12 Executiva via maximum affert commodum.
- 13 A gravamine illato agenti via privilegiata facilius admittitur appellatio, quam adversario.
- 14 Exceptiones legitima quæ executioni sententia opponi possunt in duplici sunt differentia. Aliæ infringunt sententiam, illique ex diametro repugnant; aliæ non repugnant directè, sed tantum modificant, & quales sint in utroque casu, ibid.
- 15 Exceptiones omnes indistinctè omnes executores an admittere, & terminare queant.
- 16 Executor merus cum sibi committatur nudi facti executio, & omni liquidata materia, non potest regulariter cognoscere de exceptionibus oppositis.
- 17 Executor, merus non potest cognoscere de exceptionibus oppositis labefactantibus sententiam, sed mandatum ad unguem servare tenetur.
- 18 Exceptiones infringentes & annullantes sententias licet executor non teneatur admittere, potest tamen, si vult, ad effectum super sedendi, & rescribendi dumtaxat.
- 19 Primò quando exceptio esset notoria, & nondum fuisset in iudicium deducta.
- 20 Secundò exceptio excommunicationis opposita petenti executionem.
- 21 Tertia exceptio & causa noviter orta, quam si cognosceret iudex super sederet.
- 22 Quarta exceptio falsi rescripti.
- 23 Quinta exceptio nullitatis notoria, ubi executio est irrevocabilis.
- 24 25. & 26. Executor has exceptiones infringentes sententiam potest admittere, si vult, non tamen tenetur, & ideo à rejectione appellationi interjecta non deferendū.

- 26 Executor mixtus sicuti merus, non tenetur admittere exceptione labefactantes sententias, si non vult.
- 27 Executor præcisè tenetur admittere exceptionem infringentem ejus potestatem, & ubi datur executio irrevocabilis, aut excommunicationis exceptio, quas si rejiciat executor, liber appellare.
- 28 Executor mixtus is dicitur, cui executio committitur, non præcedente causa cognitione super iis, quæ incidere solent viam executionem.
- 29 Executor mixtus non tenetur admittere exceptiones labefactantes sententias, nec respicientes merita cause.
- 30 Executori non quomodo sit lata sententia sed quomodo sit exequenda, pertinet, non quid sit pronuntiandum, sed quid sit pronuntiatum.
- 31 Executor non potest factum superioris labefactare.
- 32 Executor non potest admittere exceptiones respicientes justitiam, & causam principalem, sed statim remittit superiori non super sedens in executione.
- 33 Executor potest, si vult, admittere exceptiones respicientes nullitatem sententia ut remittat & super sedeat.
- 34 Executio sententia summarie tractatur, & ita nihil admittit requirens altiore indaginem ad illam impediendam.
- 35 Exceptio nullitatis incontinenti probata, ex inspectione actorum, est legitima, & impedit etiam trium conformium executionem.
- 36 Exceptio nullitatis ex defectu jurisdictionis etiam trium conformium executionem impedit.
- 37 Exceptio nullitatis notoriè impedit executionem opposita coram iudice sententiam ferente, executor autem non tenetur terminare, sed interim super sedere.
- 38 Restitutio integrum quando potest opponi rei iudicatae, & suspendit executionem, procedit si opponatur coram iudice, non autem coram executore.
- 39 Exceptiones modificativas quæ directò non infringunt sententiam, sed respiciunt executionem sententia tantum, executor mixtus admittere.
- 40 Executor Romana Curia in paribus cognoscit super rebus in quibus est facienda executio pro quantitate debita, & de aliis exceptionibus modificativis.
- 41 Iudex requisitus pro executione sententia quas exceptiones admittat.
- 42 Iudex requisitus pro executione executorialium dicitur merus executor.
- 43 Iudex requisitus pro executione cognoscit de omnibus exceptionibus modificativis, si coram iudice cognita non sint.
- 44 Iudex requisitus potest de dominio rei super qua est facienda executio, cognoscere etiam si sit merus.
- 45 Iudex ordinarius qui in defectum jurisdictionis arbitriferentis sententiam exequitur, dicitur mixtus executor, quia omnes exceptiones admittit & cognoscit.
- 46 Exceptiones modificativa nature executionis conveniunt & ideo admittenda per executorem.
- 47 L. cum fideicommiss. ff. de confess. expenditur mirabilis ad admittendum exceptiones modificativas.
- 48 Exceptiones quæ coram ipso executore proponi possunt, & quæ non, sub coram superiori mandanti.
- 49 Executor si nolit admittere exceptiones infringentes sententiam ad effectum super sedendi, non excusatur pars illas proponere iterum coram superiore.
- 50 Exceptionis legitima à rejectione ut possit appellari, & excedat executor, debet illis probatio incontinenti offerri, non aliàs.
- 51 Executiva & summaria iudicia non admittunt exceptiones requirentes altiore indaginem.
- 52 Exceptio legitima ut per executorem admittatur, debet vel ex eisdem actis probari, vel conferri incontinenti probationem.
- 53 Tertius comparens & appellans ab executione, debet de suo interesse incontinenti docere.
- 54 Ab executione appellatio ut operetur effectum suspensivum